

[Weikop.]

det drejer sig om den højtærede handelsminister, hvis parti altid i denne sal påberåber sig den meget store saglighed.

Man kan vel uden overdrivelse sige, at den højtærede handelsminister har afvist alt. Ministeren vil ikke være med til en maksimering af de enkelte garantier, han vil ikke være med til en maksimering af garantiernes løbetid, han vil ikke være med til at fastsætte, hvor stor eksportørernes egen risiko skal være. Intet af alt dette måtte stå i loven, til trods for at man naturligvis kunne sætte så vide rammer, at administrationen ikke af den grund ville blive usmidig. Det har kunnet lade sig gøre i anden lovgivning, men her vil man ikke. Der er efter min mening tale om en afvisning over det hele, og det til trods for at garantierne — garantier for lån, der kan ydes efter loven — er langt mere vidtgående, end de tidligere har været. Dér har vi ingen erfaring at støtte os til. Det kan vel derfor ikke undre, at vi har foreslået at skabe en selvejende institution med ansvar over for staten og folketinget gennem finansudvalget.

Der er et punkt, jeg allerede har været inde på, hvor den højtærede minister selv har sat grænser for sin bemyndigelse. Det vil jeg gerne gentage, fordi jeg nødig vil have, at der fremover skal opstå misforståelser; jeg ved, at den højtærede minister er meget ked af det, hvis der opstår misforståelser, og meget interesseret i at undgå sådanne misforståelser. Derfor vil jeg gerne slå denne begrænsning fast ved med formandens tilladelse at citere, hvad den højtærede handelsminister skriver i en besvarelse af 14. marts 1960, fremsendt til udvalget den 15. marts 1960. Der er et afsnit sålydende:

„Med hensyn til det i bemærkningerne anførte om, at fondens administration skal kunne dækkes af indtægten fra risikopræmierne, bemærkes, at det er hensigten, at udgifterne til de eksportfremmende og produktivitetsfremmende foranstaltninger, herunder også administrationsudgifterne, skal dækkes inden for fondens årlige rentetilskrivninger, medens den risikopræmie, der opkræves i forbindelse med ydelse af eksportkreditgarantier m. v., er tænkt at skulle have en sådan størrelse, at den i det

lange løb kommer til at modsvare de tab, som fonden lider gennem ydelse af garantier, ligesom de med rådet direkte forbundne udgifter skal dækkes af præmieindtægter (honorarer, rejser m. v.).“

Dermed er det slået fast, at den højtærede handelsminister kun vil kunne anvende rentetilskrivningerne til eksportfremmende og produktivitetsfremmende foranstaltninger. Selv om den højtærede minister kun kan disponere inden for en sådan beløbsmæssig ramme, så nærer vi — ja, jeg holder ikke meget af at sige det — alligevel ikke nogen overdreven tillid til, at den højtærede minister vil formå at skille klinten fra hveden, at den højtærede minister vil have kræfter og mod til at sige nej til krav, der kommer f. eks. fra regeringsvenlig side, fra kolleger eller fra andre, sige nej til dem, der beder om støtte til formål, der vel kan være gode og udmærkede, men hvor de pågældende i og for sig godt kan klare problemerne selv. Jeg ved f. eks. ikke, om den højtærede handelsminister vil yde yderligere tilskud til udstillingen i New York, hvis denne lov gennemføres hurtigt, skønt der allerede er givet penge af finansudvalget. Jeg ved heller ikke, om den højtærede handelsminister vil svare herpå, men det kunne være interessant, når vi nu taler om denne bemyndigelse, at høre den højtærede ministers mening herom.

I det lovforslag om lån og garantier til visse erhvervsvirksomheder, som skal behandles senere i dag, er der en revisionsbestemmelse, der siger, at loven skal optages til revision i folketingsåret 1961-62. I dette lovforslag er der ingen revisionsbestemmelse, og det forekommer mig at være en fejl. Den højtærede handelsminister vil ikke foreslå en revisionsbestemmelse under hensyn til, at erhvervene dog må kunne regne med i en årrække at være sikre på at få visse midler i hænde. Jeg vil dog mene, at uanset at der ikke er nogen revisionsbestemmelse — hvad vi som sagt mener der bør være — er den højtærede minister ikke beføjet til at give tilsagn om tilskud ud over de midler, der står til rådighed det enkelte år. Ellers falder også det, den højtærede minister siger, at man altid kan tage loven op til revision, hvis man ønsker det, ganske til jorden.

Jeg skal om venstres og de konservatives